

[Arne Melchior]

Det er lykkedes ved menneskelig snilde at lande på Månen. I forhold hertil synes den i spørgsmålet nævnte opgave at måtte være meget nem at løse. Hvor længe endnu skal vore handicappede medborgere mon vente på også at kunne blive medpassagerer.

Trafikministeren (Ikast):

Hr. Arne Melchior spørger, hvordan det går med de slisker, der skal gøre det muligt for kørestolsbrugere at komme om bord i S-togene.

I forbindelse med kørestolsbrugernes brug af S-tog kan jeg oplyse, at når det drejer sig om manuelt drevne kørestole, er der i dag en aftale, som sikrer, at lokoføreren i S-togene hjælper kørestolsbrugere ind og ud. Når det drejer sig om elektrisk drevne kørestole, er der et problem på grund af vægten.

Der har derfor i samarbejde mellem DSB og handicaporganisationerne været arbejdet med at fremstille en mobil rampe, der kan gøre det muligt for kørestolsbrugere at køre fra peronen ind og ud af S-togene. Der har været afprøvet flere prototyper, og der foreligger nu en rampe, som er godkendt af handicaporganisationerne. Efter godkendelsen har der været arbejdet med at gøre denne rampe moden; den er faktisk færdig til egentlig produktion, således at der nu kan indgås en kontrakt med en virksomhed om at producere de ca. 300 ramper, det drejer sig om.

Herudover har der været arbejdet med at udvikle et skab i S-toget, hvor rampen kan placeres tæt ved lokoføreren, så denne kan være den handicappede behjælpelig på samme måde som ved manuelt drevne kørestole.

Disse arbejder forventes afsluttet i juni måned i år, hvorefter produktionen kan startes, og det forventes, at montering i S-togene kan være afsluttet i oktober måned i år.

Spørgsmålet om handicaprampen har været behandlet i et nedsat handicappanel med repræsentanter for De Samvirkende Invalideorganisationer og DSB, og panelet er bekendt med tidsplanen, hvorefter ramperne nu installeres i S-togene.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil også gerne sige tak for dette svar, som jeg kun kan tyde på den måde, at ministeren også i denne detalje – men vigtig for de pågældende – er opmærksom på, at nu må det altså blive til noget.

Også denne sag har været forhandlet med Trafikministeriet og med DSB i, jeg kan godt sige minimum 6 år, og igen må jeg henvise til Parkinsons lov, nemlig at jo lettere noget er at løse, desto længere tager det åbenbart, og efter dansk standard kan vi altså ikke være det bekendt. Men det er dejligt, hvis der nu sker noget, selv om jeg lagde mærke til ordet »forventes«. Der er visse ting, man kan gøre; man kan lande på Månen på et ganske bestemt minut på en bestemt dag, men man kan ikke andet end stadig »forvente«, som man gjorde i fjor og i forfjor. Nu skal vi så se til oktober, hvad der er sket.

Jeg forstår på ministeren, og det vil jeg gerne sige tak for, at når der er tale om 300 ramper, er det, fordi de skal indarbejdes i alle førervogne i københavnske S-tog og ikke kun i forbindelse med nye bestillinger. Det er jeg glad for og siger tak for.

Så blot det sidste. Ministeren sagde, at der er en aftale om, at manuelt betjente kørestole hjælpes om bord af føreren. Det må være ubekendt for et stort antal af de pågældende passagerer. Jeg overværede et møde for nogle uger siden i handicaporganisationen i København, hvor også flere folketingsmedlemmer, også her tilstedeværende, deltog, og der blev spurgt til disse ramper; der var ingen af de 60-70 kørestolsbrugere, der dér var til stede, der kendte noget til dette.

Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om han vil drage omsorg for – selv om jeg ved, han har større projekter i gang – at en sådan aftales eksistens vil blive meddelt i handicaporganisationernes blade og ved anden meddelelse, således at aftalen virkelig bliver gavnlig for dem, der har brug for den.

Trafikministeren (Ikast):

Jeg vil takke hr. Arne Melchior, fordi han gør opmærksom på dette forhold. Jeg har ikke været bekendt med det, og det skal blive givet videre til DSB med det samme, således at vi kan få det bragt ikke alene i de blade, der er i DSB's tog, men også i handicapbladene.

Jeg vil gerne takke for oplysningen.

Arne Melchior (CD):

Tak, hr. minister!

Hermed sluttede spørgsmålet.